

Περαιτέρω Έννοιες στην Θεωρία Ροτών - Ροτιογεννήτρια Συνάρτηση

Σεα ότι είχαμε στα πλαίσια της θεωρίας ροτών διαπρα-
γήσαμε α) η αμοιότητα των ροτών της P είναι δυνατόν
να μην χαρακτηρίζεται την P , είτε εστιακή η ροτή k -τάξης
είναι δυνατόν να μην υπάρχει (ως στατιστικός αριθμός),
είτε αλλιώς και όταν υπάρχει για κάθε k , καθώς το
 $k \rightarrow +\infty$ είναι δυνατόν να "υπερβύνηται" αμέσως γρήγορα, και
β) ο υπολογισμός της ροτής k -τάξης (όταν υπάρχει) είναι δυνατόν να είναι
πρόβλημα, εστιακή ακριβώς βάση του ορισμού πρόκειται για διαδικασία
απομείωσης. Η έννοια της ροτιογεννήτριας συνάρτησης (Moment generating
function) μας δίνει α) την ικανή και αναγκαία συνθήκη για την αμοιό-
γλωσση της P από τις ροτές της, και β) τρόπο υπολογισμού των ροτών
μέσω της "απλούστερης" διαδικασίας της παραγωγής.

Ορισμός. [Ροτιογεννήτρια Συνάρτηση - Moment Generating Function (mgf)]. Έστω P
απειροστική πιθανότητα στο \mathbb{R} , $X \sim P$, τότε αν $t \in \mathbb{R}$, ως ροτιογεννήτρια
συνάρτηση $M(t)$ της P ορίζεται η

$$M(t) := E(\exp(tX)) = \begin{cases} \sum_{i \in \text{supp}} \exp(ti) P(\xi_i), & P \text{ διακριτή} \\ \int_{-\infty}^{+\infty} \exp(tz) f(z) dz, & \text{η } f \text{ συνάρτηση} \\ & \text{πυκνότητας της } P \end{cases}$$

Σημείωση. Η M υπολογίζεται στο $t \in \mathbb{R}$ διότι από την γραμμή της $g_t(x) = \exp(tx)$
ως προς την P . Όταν $t=0$, $g_t(x) = 1 \forall x$ και εφόσον (γιατί;
 $M(0) = 1$ όποια και αν είναι η P . Είναι όμως δυνατόν να υπάρχουν $t \in \mathbb{R}$
για τα οποία η $E(\exp(tX))$ να μην υπάρχει (η θεωρία της εστιακής
συνάρτησης μαζί με κάποιες ιδιότητες του αλγεβρικού μας γένε στο χώρο
έξυιο θα συμβάσει αν $E(\exp(tX)) = +\infty$ για τα t ϵ γύρω 0). Η
παρουσίαση αυτή μας οδηγεί στο παρακάτω κριτήριο για το
πότε η M θεωρείται καλώς ορισμένη.

Κριτήριο. [Καγιάς Ορισμός της M]. Η M θα θεωρείται καγιάς ορισμένη αν η $E(\exp(tX))$ υπάρχει (ως ποσοτικός αριθμός), ταυτίζεται για κάθε t με διάστημα της μορφής $(-t^*, t^*)$, όπου $t^* > 0$ (δηλ. σε διάστημα γύρω γύρω από 0).

Το παραπάνω επί της ουσίας σημαίνει ότι το καγιάς ορισμένο ισοδυναμεί ότι η M είναι καγιάς ορισμένη συνάρτηση $(-t^*, t^*) \rightarrow \mathbb{R}$ (ταυτίζεται) για κάποιο $t^* > 0$. Το καγιάς ορισμένο συνδέεται άμεσα με τις απαιτήσεις που επιζητούμε στα α) και β).

Θεώρημα 1 [Αναστροφικότητα]. Η P αναστρέφεται από την M αν η M είναι καγιάς ορισμένη.

Επιπλέον έχουμε ότι όταν ισχύει (και γύρω γύρω) το παραπάνω κριτήριο τότε το να ταυτίζεται την M ισοδυναμεί με το να ταυτίζεται την P . Η απόδειξη του Θεωρήματος 1 είναι εύκολη του είδους του γαλβανικού και εστιάζει με την έννοια που αναφέρεται μετασχηματισμός Laplace (Laplace transform). Το επιπλέον αποτέλεσμα μας δίνει απαιτήσεις στα α) και β). Αν $k \in \mathbb{N}$, συμβολίζουμε με $M^{(k)}$ την k -τάξη της M , με $M^{(0)} = M$.

Θεώρημα 2 [Ροπές και Ροπαζόνια]. Για την P υπάρχουν οι ροπές κάθε τάξης και χαρακτηρίζουν την P αν η M είναι καγιάς ορισμένη. Σε αυτή την περίπτωση και γύρω έχουμε $E(X^k) = M^{(k)}(0)$, $\forall k \in \mathbb{N}$. \square

Σχόλια:

1). Αν η M καγιάς ορισμένη τότε η πρώτη k -τάξη της P συνδέεται με την διακριτή k -τάξη της M στο 0. Προφανώς αυτό μας δίνει το γιατί χρειαζόμαστε την $E(\exp(tX))$ να υπάρχει σε γειτονία του 0. Το ίδιο αυτό συνεπάγεται την ομαλότητα της M στο 0, και την θέση των παραγώγων με ως ροπές είναι αυτές του είδους του γαλβανικού, και εν γένει εστιάζει με το αντιστρέφει M και την P ως ελεύθερες συναρτήσεις. Το α) μας δίνει απάντηση στο β). Αν η M καγιάς ορισμένη μπορούμε να υποδείξουμε την πρώτη k -τάξη διακριτή k -τάξη της M στο 0. Αυτό γενικά συνεπάγεται *Όταν ισχύει $\forall t^* > 0$ θαρούμε ότι το t^* μπορεί να επιλεγεί ως το.

φ να είναι υπολογιστικά ευχερέστερο από τον υπολογισμό μέσω ολοκλήρωσης
 εφόσον γνωρίζουμε την M . Επίσης έχουμε από τα πολλαπλασιαστικά $M^{(0)} = M(0) =$
 $1 = E(X^0)$ όπως αναμέναμε (γιατί); \square

2. Αν η M ναγώς ορίζεται τότε μέσω των ποσών και μετριοποιες διαδοχικές υπο-
 ποσές να ανακονδέουμε την M . Αυτό συνεπείργεται μέσω του Θεωρήματος
 1 το γιατί τότε και γάω τότε οι ποσές ανακονδέων των P όπως γας δέει το
 παρακάτω. \square

Παραδείγματα - Υπολογισμοί

1. Ευθυγμική κατανομή σε 0.

Έχουμε ότι $\text{supp} = \{0\}$, $P(\{0\}) = 1$ και αν $t \in \mathbb{R}$

$$M(t) = E(\exp(tX)) = \sum_{i \in \{0\}} \exp(ti) P(\{i\}) = \exp(t \cdot 0) \cdot 1 =$$

1 . Επομένως η M ναγώς ορίζεται (το t^* γίνεται να επηγεθεί ως $+\infty$) και
 άρα ισχύουν τα Θεωρήματα 1-α. Συνεπώς

$$E(X^k) = M^{(k)}(0) = \left. \frac{dM^k}{dt^k} \right|_{t=0} = \begin{cases} 1 & k=0 \\ 0 & k>0 \end{cases} \text{ όπως αναμέναμε. } \square$$

2. Bernoulli με παράμετρο $q \in (0,1)$ (Ber(q)).

Έχουμε ότι $\text{supp} = \{0,1\}$ με $P(\{0\}) = 1-q$, $P(\{1\}) = q$, και αν $t \in \mathbb{R}$

$$M(t) = E(\exp(tX)) = \sum_{i \in \{0,1\}} \exp(ti) P(\{i\}) = \exp(t \cdot 0) P(\{0\}) + \exp(t \cdot 1) P(\{1\})$$

$$= 1 \cdot (1-q) + \exp(t) \cdot q = 1 - q + \exp(t)q = 1 + q(e^t - 1). \text{ Επομένως}$$

η M είναι ναγώς ορίζεται (το t^* γίνεται να επηγεθεί ως $+\infty$). Συνεπώς

$$E(X^k) = M^{(k)}(0) = \left. \frac{dM^k}{dt^k} \right|_{t=0} = \begin{cases} 1 & k=0 \\ q & k>0 \end{cases} \text{ όπως αναμέναμε. } \square$$

** Συνεπώς ισχύουν τα Θεωρήματα 1-α.

3. Διωνυμική κατανομή με παραμέτρους $n \in \mathbb{N}^*$, $q \in (0,1)$ ($\text{Bin}(n,q)$).

Έχουμε ότι $\text{supp} = \{0,1,\dots,n\}$, $P(\xi=i) = \binom{n}{i} q^i (1-q)^{n-i}$ αν $i \in \text{supp}$, και αν $t \in \mathbb{R}$

$$\begin{aligned} M(t) &= E(\exp(tX)) = \sum_{i \in \{0,1,\dots,n\}} \exp(ti) P(\xi=i) = \sum_{i=0}^n \exp(ti) q^i (1-q)^{n-i} \\ &= \sum_{i=0}^n (e^t q)^i (1-q)^{n-i} \stackrel{(\ast\ast\ast)}{=} (1-q + e^t q)^n = (1 + q(e^t - 1))^n, \text{ επομένως} \end{aligned}$$

$n \mathbb{N}$ είναι αριθμός ορισμένων (το t^k μπορεί να εστιάσει ως $+\infty$) και συνεπώς ισχύουν τα θεωρήματα 1-2. Επίσης για $k=1,2$ έχουμε

$$E(X) = M'(0) = \left. \frac{dM}{dt} \right|_{t=0} = n (1 + q(e^t - 1))^{n-1} \cdot q e^t \Big|_{t=0} = nq.$$

$$\text{(έχω ότι } n \geq 2) \quad E(X^2) = M''(0) = \left. \frac{d^2 M}{dt^2} \right|_{t=0} = n(n-1) (1 + q(e^t - 1))^{n-2} q^2 e^{2t} + M'(t) \Big|_{t=0}$$

$$= n(n-1)q^2 + nq = n^2 q^2 + nq(1-q).$$

(υάναζε τον υπολογισμό για $n=1$), οπότε για $n \geq 2$

$$\text{Var}(X) = E(X^2) - (E(X))^2 = n^2 q^2 + nq(1-q) - (nq)^2 = nq(1-q).$$

(Ποια η σχέση μεταξύ της M του προηγούμενου παραδείγματος με αυτή του τρέχοντος;) [να βρεθούν οι ροές για $k=3,4$, υποδείξετε ότι $n \geq 4$]. \square

4. Κατανομή Poisson με παράμετρο $\lambda > 0$.

Έχουμε ότι $\text{supp} = \mathbb{N}$, $P(\xi=i) = e^{-\lambda} \frac{\lambda^i}{i!}$ για $i \in \mathbb{N}$, και αν $t \in \mathbb{R}$

$$M(t) = E(\exp(tX)) = \sum_{i \in \mathbb{N}} \exp(ti) P(\xi=i) = \sum_{i=0}^{\infty} \exp(ti) e^{-\lambda} \frac{\lambda^i}{i!} = e^{-\lambda} \sum_{i=0}^{\infty} \frac{(e^t \lambda)^i}{i!}$$

(*) $= e^{-\lambda} \exp(e^t \lambda) = \exp(e^t \lambda - \lambda) = \exp(\lambda(e^t - 1))$, επομένως $n \mathbb{N}$ είναι αριθμός ορισμένων (το t^k μπορεί να εστιάσει ως $+\infty$) και επομένως ισχύουν τα θεωρήματα 1-2.

Αν $k=1,2$ έχουμε

(***) Ουπάρχει το διωνυμικό ανάπτυγμα.

(*) Ουπάρχει το ανάπτυγμα McLaurin της εκθετικής συνάρτησης.

$$E(X) = M^{(1)}(0) = \left. \frac{dM}{dt} \right|_{t=0} = \exp(\lambda(e^t - 1)) \lambda e^t \Big|_{t=0} = M(t) \lambda e^t \Big|_{t=0} \\ = M(0) \lambda e^0 = \lambda.$$

$$E(X^2) = M^{(2)}(0) = \left. \frac{d^2 M}{dt^2} \right|_{t=0} = \left. M'(t) \lambda e^t \right|_{t=0} + \left. M(t) \lambda e^t \right|_{t=0} \\ = \lambda E(X) + E(X) = (\lambda + 1) \lambda.$$

Παρατηρούμε ότι οι στατιστικές είναι δυνατόν να αναθεωρηθούν έχοντας ως βάση των ποσών στο σιρκιτό από την γομφή της M . Έχουμε ότι $\text{Var}(X) = E(X^2) - (E(X))^2 = (\lambda + 1)\lambda - \lambda^2 = \lambda$. Για βρείτε οι ποσές για $k=3,4$. □

5.16.) Ειδική κατανομή με παράμετρο $\lambda > 0$ ($\text{Exp}(\lambda)$).

Έχουμε ότι $\text{supp} = [0, +\infty)$ και $f(x) = \begin{cases} 0, & x < 0 \\ \lambda e^{-\lambda x}, & x \geq 0 \end{cases}$, οπότε για $t \in \mathbb{R}$

$$M(t) = E(\exp(tX)) = \int_{-\infty}^{+\infty} \exp(tz) f(z) dz = \int_{-\infty}^0 \exp(tz) 0 dz + \int_0^{+\infty} \exp(tz) \lambda e^{-\lambda z} dz$$

$$\stackrel{\text{(τακτ.)}}{=} \lambda \int_0^{+\infty} \exp((t-\lambda)z) dz = \begin{cases} \lambda \int_0^{+\infty} dz, & t = \lambda \\ \frac{\lambda}{t-\lambda} \int_0^{+\infty} \exp(u) du, & t < \lambda \\ \frac{\lambda}{t-\lambda} \int_0^{+\infty} \exp(u) du, & t > \lambda \end{cases} =$$

$$= \begin{cases} +\infty, & t \geq \lambda \\ \frac{\lambda}{\lambda-t} \int_{-\infty}^0 e^u du, & t < \lambda \end{cases} = \begin{cases} +\infty, & t \geq \lambda \\ \frac{\lambda}{\lambda-t} [e^0 - \lim_{z \rightarrow -\infty} e^z], & t < \lambda \end{cases}$$

$$= \begin{cases} +\infty, & t \geq \lambda \\ \frac{\lambda}{\lambda-t}, & t < \lambda \end{cases}. \quad \text{Παρατηρούμε ότι στο συζητημένο}$$

παράδειγμα το $E(\exp(tX))$ υπάρχει αν $t < \lambda$, οπότε από το $\lambda > 0$ αυτό είναι επαρκές για την ύπαρξη της M η οποία θεωρείται χωρίς επιρροή στο $(-\lambda, \lambda)$ (αν δες έχουμε επιρροή στον αριθμό παραπαύσεως

το διάνυσμα του οποίου ορίζεται της μ να είναι ανεξάρτητο γύρω από το D θα υπολογίσουμε να διασπαστεί σε n μ είναι ισχυρά ορίζεται στο $(-\infty, 0)$. Επομένως και εδώ ισχύει να διασπαστεί $1-\alpha$. Οπότε παρατηρούμε ότι:

$$\begin{aligned} \text{αν } k=0 \quad E(X^0) &= M^{(0)}(0) = M(0) = \frac{1}{1-t} = 1, \\ k=1 \quad E(X) &= M^{(1)}(0) = -\frac{1}{(1-t)^2} (-1) \Big|_{t=0} = \frac{1}{1-t} \frac{1}{1-t} \Big|_{t=0} \\ &= \frac{1}{1-t} M^{(0)}(t) \Big|_{t=0} = \frac{1}{1} E(X^0) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} k=2 \quad E(X^2) &= M^{(2)}(0) = -\frac{2 \cdot 1}{(1-t)^3} (-1) \Big|_{t=0} = \\ &= \frac{2}{(1-t)} M^{(1)}(t) \Big|_{t=0} = \frac{2}{1} E(X) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \vdots \\ E(X^k) &= M^{(k)}(0) = -k \frac{1}{(1-t)^{k+1}} (-1) \Big|_{t=0} = \frac{k}{(1-t)} M^{(k-1)}(t) \Big|_{t=0} \\ &= \frac{k}{1} E(X^{k-1}) \quad \text{για } k \geq 1 \text{ όπως αναφέρεται} \end{aligned}$$

με. Επομένως οι αναδρομικές σχέσεις μεταξύ των διαφορικών τερμ της που είχαμε διασπαστεί στο z λόγω παρατήρησης ότι υπολογίσαμε ποσές μέσω διατήρησης πιθανότητας από την κοφτή της μ που υπολογίζει το πως συνδέονται μεταξύ τους οι παράγωγοι της των εκθετικών τερμ στο z και μ .

6 (7) Τυπική κανονική κατανομή $CN(\mu, \sigma^2)$

Έχουμε ότι $\text{supp} = \mathbb{R}$, $f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \exp(-\frac{1}{2}x^2)$, οπότε για $t \in \mathbb{R}$

$$M(t) = E(\exp(tX)) = \int_{-\infty}^{+\infty} \exp(tz) f(z) dz = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{+\infty} \exp(tz - \frac{1}{2}z^2) dz =$$

$$\frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{+\infty} \exp\left(-\frac{1}{2}(z^2 - 2tz + t^2) + \frac{t^2}{2}\right) dz = \exp\left(\frac{t^2}{2}\right) \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \exp\left(-\frac{1}{2}(z-t)^2\right) dz$$

Παρατηρούμε ότι η συνάρτηση $\frac{1}{\sqrt{2\pi}} \exp(-\frac{1}{2}(z-t)^2)$ είναι η συνάρτηση πυκνότητας της $N(t, 1)$ και επομένως (γιατί) έχουμε

$$M(t) = \exp\left(\frac{t^2}{2}\right)$$

η οποία επομένως είναι κομμώς ορισμένη (αυτὸ t^x μπορεί να εστιγεί ως $t \rightarrow \infty$) και συνεπώς και εδώ ισχύουν τα θεωρήματα 1-2. Π.χ. για $k=1, 2, 3, 4$ έχουμε ότι

$$E(X) = M^{(1)}(0) = \left. t \exp\left(\frac{t^2}{2}\right) \right|_{t=0} = \left. t M(t) \right|_{t=0}$$

$$= 0 \cdot M(0) = 0 \cdot E(X^0) = 0.$$

$$E(X^2) = M^{(2)}(0) = \left. M(t) \right|_{t=0} + \left. t M^{(1)}(t) \right|_{t=0}$$

$$= M(0) + 0 \cdot M^{(1)}(0) =$$

$$E(X^3) = M^{(3)}(0) = \left. M^{(1)}(t) \right|_{t=0} + \left. M^{(1)}(t) \right|_{t=0} + \left. t M^{(2)}(t) \right|_{t=0}$$

$$= 2 M^{(1)}(0) + \left. t M^{(2)}(t) \right|_{t=0}$$

$$= 2 E(X) + 0 E(X^2) = 0$$

$$E(X^4) = M^{(4)}(0) = 2 \cdot \left. M^{(2)}(t) \right|_{t=0} + \left. M^{(2)}(t) \right|_{t=0} + \left. t M^{(3)}(t) \right|_{t=0}$$

$$= 3 \cdot \left. M^{(2)}(t) \right|_{t=0} + \left. t M^{(3)}(t) \right|_{t=0}$$

$$= 3 \cdot E(X^2) + 0 \cdot E(X^3) = 3.$$

Παρατηρούμε ότι και εδώ αναδεικνύονται αναδρομικές σχέσεις μεταξύ ροπών διαφορετικής τάξης που αβήγουνται στην συμπεριφορά της M ως προς την σταθερότητα στο 0. \square

Είναι δυνατόν να δείξει ότι σε παραδείγματα όπως η τυπική κατανομή Gauss η M δεν είναι κομμώς ορισμένη (και επομένως δεν ισχύουν τα θεωρήματα 1-2) επειδή δεν υπάρχουν οι ροπές για κομμωτές τάξεις (για την ευκρίβεια δεν υπάρχουν για κομμωτή τάξη μεγαλύτερη ίση του 1). Είναι δυνατόν όμως να βρούμε

και σταθεράτητα παραγωγών για τα οποία υπάρχουν οι γονείς κάθε τμήτος, σταθμά και η ποιοθευτική δεν είναι λογικά ορισμένα και σταθερά ώστε για αυτές ισχύουν τα θεωρήματα L-2 (αν εδωκάμετε, τέτοιο σταθμά-δεν είναι και της λογαριθμοκανονικής κατανομής, log-Normal distribution).